

[Økonomiministeren]

le, som udleveredes til en medarbejder ved dagbladet Information, der i januar 1979 begærede aktindsigt i sagen Jussi Merklin, og at den ej heller indgik i det materiale, der blev tilsendt Jussi Merklin, da denne i juli 1979 begærede aktindsigt i sagen.«

Jeg kan på baggrund af disse oplysninger afvise, at rigsstatistikeren skulle have givet dagspressen og folketingets ombudsmand urigtige oplysninger som hævdet i den omtalte artikel i dagbladet Information for den 23. april 1980.

Spm. nr. 778

Til *justitsministeren* (28/4 80) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren drage omsorg for – eventuelt ved en ændring af registerlovgivningen – at alle meddelelser fra offentlige myndigheder til borgerne, hvori der er oplysning om CPR-numre, automatisk fremsendes i lukket forsendelse?«

Begrundelse

Registertilsynet har i en skrivelse af 5. marts 1980 (registertilsynets j. nr. 979-112-11) på forespørgsel meddelt, at jagttegn ifølge jagtloven skal lyde på navn, bopæl og CPR-nr.

Jagttegn fremsendes normalt som åben forsendelse, men kan ifølge registertilsynet sendes som lukket forsendelse, såfremt modtageren retter henvendelse til landbrugsministeriets vildtforvaltning med ønske herom.

Efter det radikale venstres opfattelse er det uacceptabelt, at den enkelte borger selv skal foretage en aktiv handling for at undgå unødigt spredning af CPR-numre. Angivelse af CPR-numre på åbne forsendelser øger risikoen for misbrug.

Besvarelse (8/5 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Reglerne om offentlige myndigheders udlevering og anvendelse af personnummeroplysninger er fastsat i indenrigsministeriets cirkulære af 3. september 1973, hvori det i afsnit III anføres:

»Som forudsat ved oprettelsen af CPR har personnummeret efterhånden fundet almindelig udbredelse i den offentlige administra-

tion som identifikation eller journalnummer. Den praktiske anvendelse af personnummeret i administrationen medfører derfor, at numrene i forbindelse med den løbende sagsekspedition kommer tredjemand i hænde. Som eksempler herpå kan nævnes offentlige ydelser, der udbetales over bank- eller sparekassekonti, afsendelse af skrivelser med personnummeret som journalnummer til advokater eller revisorer, eller afregning med private for disses ydelser eller leverancer til personer i tilfælde, hvor udgiften ved ydelserne eller leverancerne helt eller delvis afholdes af det offentlige.

Sådan anvendelse af personnummeret kan finde sted uanset, at det herved kommer tredjemand i hænde, men det er en forudsætning for den nævnte brug, at den kun finder sted, i det omfang det findes hensigtsmæssigt i administrativ henseende.«

I afsnit IV om adressering bestemmes:

»Personnummeret bør kun indgå i *adresseudskrifter*, for så vidt der er væsentlige økonomisk-administrative bevæggrunde herfor.«

I den skrivelse af 5. marts 1980 fra registertilsynet, som er omtalt i begrundelsen for spørgsmålet, har tilsynet mere generelt bl. a. udtalt:

»Det tilføjes, at Deres henvendelse og andre henvendelser fra private personer om udsendelse af åbne brevkort eller giroindbetalingskort med personnummer rejser nogle principielle spørgsmål omkring forholdet mellem den af indenrigsministeriet administrerede lovgivning om det centrale personregister og folkeregisterlovgivningen og lov om offentlige myndigheders registre. Disse spørgsmål agtes i den nærmeste fremtid behandlet mere generelt ved drøftelsen mellem indenrigsministeriet, sekretariatet for personregistrering og registertilsynet.«

Indenrigsministeriet har oplyst, at man bl. a. på denne baggrund for tiden overvejer, hvorvidt reglerne om offentlige myndigheders anvendelse af personnumre i forbindelse med adressering af forsendelser, udsendelse af åbne brevkort o. l. kan ændres, således at brugen af personnummeret i denne sammenhæng begrænses yderligere, uden at dette samtidig medfører væsentlige økonomisk-administrative konsekvenser for det offentlige.

Spm. nr. 779